

I henhold til denne erklæring fra lovgivningsmagten har et større antal danske virksomheder tilrettelagt deres investeringsplaner. Ofte med påtagelse af købsforpligtelser for millionbeløb.

Heri vil regeringen med det stillede forslag bryde ind ved at halvere fradraget for anskaffelser i 1983.

Dette betyder selvsagt, at mange får deres berettigede forventninger ødelagt. Skal folketinget indlade sig på sligt, må der forligge meget stærke grunde – nærmest en slags nødrettsagtige forhold.

Sådanne omstændigheder kan ikke i den givne situation påberåbes til støtte for at forringe vilkårene for og tillidsfuldheden bag erhvervsinvesteringer.

Tværtimod er det i øjeblikket en af folketingets allervigtigste opgaver for at få gang i dansk erhvervsliv igen at så tillid til, at det kan betale sig at sætte produktionsvirksomhed i gang eller udvide den, se nærmere fremskridtspartiets betænkning bidrag til den samtidig hermed afgivne betænkning vedrørende afskrivningsloven (L 131).

Tilliden er bl.a. baseret på følgende spørgsmål og svar (af 9. december 1980) fra ministeren for skatter og afgifter til folketingets skatte- og afgiftsudvalg ved behandlingen af den gældende lov (L 60 – bilag 3):

»Spørgsmål 2.

Skal ministerens udtalelser ved slutningen af førstebehandlingen, at regeringen står fast ved, at lovens gyldighedsperiode går til 31. december 1983, forstås sådan, at regeringen står lige så fast, mere fast eller mindre fast ved den slutdato, end man i 1978 ad vedtagelsen af daværende investeringsforslag stod ved datoen »31. december 1980«?

Svar:

Som omtalt i bemærkningerne blev der opnået enighed mellem regeringen og socialdemokratiet, det radikale venstre, centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti om, at ordningen skal have virkning for anskaffelser i 1981, 1982 og 1983.

Denne ordning, der således er et led i en forligsaftale, står regeringen selvfølgelig fast på.

Den 11. november 1981 – 11 måneder og 2 dage efter afgivelsen af svaret, og før folketin-

get havde sat regeringen i mindretal den 12. november 1981 – gik socialdemokratiet ind for totalt at sløjfe fradraget for 1983, hvad der også var ministerens holdning ved lovforslagets fremsættelse den 25. februar 1982.

Sådanne siksaksvingende løftebrydere er uegnede til at føre an med kæmpeopgaven om at bringe dansk produktion på fode igen.

På den således foreliggende baggrund indstiller mindretallet ministerens lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling.

Da 2½ pct. ændringsforslaget stillet af ministeren er en forbedring i forhold til det oprindelige nulforslag, støtter fremskridtspartiet ved 2. behandling ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kalnæs (SF) og Rahbæk Møller (SF)):

Til § 1

1) Den foreslåede ændring af § 1, stk. 1, 1. pkt., udgår, og i stedet indsættes:

»§ 2, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori maskiner, inventar og lignende driftsmidler er anskaffet, foretages et fradrag, der beregnes på grundlag af det beløb, hvormed anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, overstiger salgssummen for driftsmidler, der er solgt i samme indkomstår. For indkomstårene 1981 og 1982 udgør fradraget 5 pct. og for indkomståret 1983 2½ pct. af beregningsgrundlaget.«

Af et *mindretal* (Kalnæs (SF) og Rahbæk Møller (SF)):

Underændringsforslag

til ændringsforslag nr. 1

2) I den under nr. 1 foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., udgår »2½ pct.«, og i stedet indsættes: »1¼ pct.«